

עלון יחיעם

מאי 2020

קיבוץ יחיעם

קורונה – עיין ערך הקלות

יום העצמאות 2020 בצל הקורונה

בין גל לגל מתחילים בחזרה לשגרה
ועורכים סיכום ביניים

משולחנו של עידן רז
מנהל אגודה קהילתית / ועד מקומי
בשם צוות צ.ח.י יחיעם

קורונה

ב - 4.5.2020 התקיימה פגישת צח"י רחבה בה נכחו חברי צוות, בעלי תפקידים ומנהלי פעילויות

מהות הפגישה היתה חיתוך מצב בין "שגרת חירום" בה אנו עדיין נמצאים לבין חזרה לשגרה תחת מגבלות, אליה אנו נכנסים.

חינוך - אנו נערכים לחזרת פעילות מוסדות החינוך, למרות אי הוודאות ושינויים תכופים בהנחיות, אשר מקשים מאד על ההכנות, ויתכן שיהיו שינויים גדולים באופן התפעול.

תרבות - פעילות "צוות מורל" זוכה לשבחים רבים ונמצא שפעילות זו תרמה הרבה לשמירה על מצב רוח חיובי, החגים והאירועים הקהילתיים ימשיכו לפעול תחת ההגבלות, חג שבועות לפנינו ורז ישמח לעזרה בהפקת החג. (ראה הרחבה בעמ' 15).

בריכת שחייה - מחכים לקבלת הנחיות ברורות מתי וכיצד יהיה מותר לפתוח.

מגרשי ספורט וגני שעשועים - נכון לרגע זה עדיין חל איסור על פתיחה.

כולבו - ממשיך לפעול תחת הנחיות בצורה מיטבית.

ספרייה - פועלת בהזמנה מול סמדר.

התחומים מרפאה, מרפאת שיניים, בית משפחתי וסיעוד ביתי, חוזרים גם הם לפעילות יותר מלאה תחת פיקוח והנחיות.

הכלל החשוב ביותר הוא להקפיד על ההנחיות הבסיסיות: היגינה, מסיכה, ריחוק פיזי בעת מפגש, אי הגעה לעבודה או לכל מרחב ציבורי במידה ולא מרגישים טוב.

כמו כן חשוב להדגיש:

המשך דיווח במידה ונדרשים בבידוד או במידה ונכנסים לבידוד מרצון, איסוף והעברת המידע לגורמים המטפלים הוא חיוני ואף קריטי.

היעדים העיקריים שרשמנו לפנינו בתחילת "משבר הקורונה"

1. שמירה על הקהילה מפני הנגיף על ידי העברת מידע לציבור, סגירת מערכות ציבוריות, התאמת הפעילויות החיוניות להפעלה תחת מגבלות משרד הבריאות.
2. שמירה על קהילה שלווה, ושיכוך קונפליקטים חברתיים שעשויים היו להתפתח ולהתעצם התקופה רגישה שכזו.

בשני היעדים עמדנו, לא בקלות, אבל בעבודה משותפת של הרבה מאד גורמים הצלחנו גם להישמר עד עתה מהנגיף וגם לשמור על חיי הקהילה שקטים ושלווים.

אני מאד מבקש שנמשיך גם עכשיו לשמור על שני המרכיבים האלה. על שמירה על הבריאות אין הרבה מה להרחיב, זה המובן מאליו, חייבים להמשיך להקפיד על ההנחיות.

הדבר השני והחשוב מאד, הוא שמירה על האיזון העדין שנוצר בקהילה שלנו, איזון שלקח זמן רב עד שהשגנו אותו, בואו נשמר ונחזק את ההישג הזה. קהילה שקטה, שלווה, לא מפולגת ולא מסוכסכת, זה יעד תמידי שישמור לכולנו גם על הבריאות ושמחת החיים וגם על היכולת להתמודד בעיתות כמו זו שאנו חווים. יהיו אתגרים לא ידועים בהם נבחן כוחנו באחדותנו. אחדות מושגת על ידי הסכמות קהילתיות רחבות בכל נושאי אורחות החיים בישוב, כל סטייה מכך בוודאות יוצרת פילוג וסכסוך.

נכון לעכשיו משבר הקורונה עוד לא חלף, הוא רק משתנה ועשוי ללוות אותנו עוד זמן ארוך.

זהו רק סיכום ביניים, אמן ונצליח לשמור על קהילתנו עד אשר יבואו החיסון ו/או התרופה שיורידו את עננת המחלה הזו.

משולחנם של ירון פוקס – יו"ר ומנהל עסקים אסתר הלדס – מנהלת ההילה

סיכום ביניים

לפני כחודשים הבנו שנגיף הקורונה הוא איום אמיתי על חיינו ויש להיערך בהתאם. הוגדרו גילאים בסיכון והוראות ברורות על נהלי התנהגות חדשים במרחב הציבורי.

צוות צח"י מצומצם לנושא הקורונה התכנס על מנת להיות הצינור המקבל את ההוראות וההנחיות מהרשות וממשרד הבריאות ומעביר אותן לקהילה תוך קבלת החלטות בשיתוף המנהלים וכל זה כדי לשמור על בריאותם של החברים בקיבוץ.

עם פרוץ המשבר שלא ידענו כמותו אף פעם, היה לנו ברור כבר בראשיתו, כי כאן נדרשת היערכות מיוחדת. החברים שלנו כמעט כולם בקבוצת הסיכון. איך פועלים ובאיזה תחומים יש אפשרות לעזור לחברים? ומצד שני איך ממשיכים להניע את עבודת הקהילה השוטפת.

ענת מוסי, שבימים כתיקונם פועלת כרכזת שטח ומגיעה לחברים שזקוקים לה. החל מהרגע שהבנו מה הן ההשלכות של נגיף הקורונה על חיי היום יום שלנו, היה ברור שהעבודה של ענת תתרחב והיא נרתמה להרחבת עבודתה בהעברת אוכל לחברים שלא יכלו לצאת מביתם, בהעברת קניות מהכולבו ובכול סיוע שנדרש.

בכולבו נדרשנו לחשיבה איך מספקים קניות למבוגרים הרוצים בכך בצורה בטוחה, על ידי הזמנות ומשלוחים. פרלה גילתה תושייה רבה בדאגה לכל המצרכים הנדרשים, בהתחשב בעובדה שלצאת החוצה לקניות כמעט ולא ניתן. בנוסף התמודדה פרלה עם תחלופה של עובדים, לאחר שהעובדים הקבועים חלו ועוד עובד קבוע עזב מהיום למחר.

(המשך בעמ' 6)

לבד מהצרכים הבריאותיים שעלו עם פרוץ המגפה, כמו איך מספקים תרופות תוך הצורך בשמירה על בידוד של החברים? איזה טיפולי שיניים ניתן לקבל? וכן צריך היה להמשיך לטפל בחברים, לטפל במיצויי זכויות או בחברים חדשים, תוך בדיקה שבועית אילו צרכים בריאותיים עולים מהשטח איך וכיצד תפעל המרפאה ועוד. את כל האופרציה הזו ניהלה רחלה בשיתוף מלא עם אתי ועם צוות צח"י.

למדנו בתקופה זאת מושגים שונים שבאו לפתחנו, כמו חל"ת והמשמעות שלו. לאה פסקל טיפלה בכל הקשור להוצאת עובדים לחל"ת על כל המשתמע מכך, מילוי של טפסים רבים וליווי העובדים בנבכי ביטוח לאומי. בנוסף, חברים שהיו שכירים ובמעגל העבודה ויצאו לחל"ת גם הם קיבלו מענה וליווי מלא, תוך עידכון המנהלים והתייעצות משותפת.

גם הבית המשפחתי עבר מהפכה גדולה ונסגר למבקרים ורק בודדים הורשו להיכנס והדיירים נשמרו מכול משמר. נרכש מד חום לבית המשפחתי וכל אמצעי המיגון שנדרשו לעובדות וכולן הגיעו במסירות רבה לעבודה על אף החששות מהידבקות בנגיף, המשיכו כולן לעבוד בהתמדה. אביבה שיתפה אותנו בכל המהלכים ודיווחה על הנעשה בבית המשפחתי באופן קבוע.

הזום נכנס לחיינו בחטף עד שכבר אנחנו לא יודעים איך חיינו בלעדיו. גם כאשר חלק מהעובדים עבדו מהבית, למדנו לתקשר ולהמשיך לעשות את העבודה השוטפת על הצד הטוב ביותר.

באופן מפתיע, דווקא בתקופה זאת לקחנו על עצמנו להקים צוות תיאום רחב לטפל בחובות ולהסדיר את נושא התשלומים.

בצל הקורונה המשכנו לקיים ישיבות מנהלים, על מנת לשמור על השגרה ומצד שני לתת מענה לסוגיות שונות שעולות, חברתיות, קהילתיות, עסקיות.

הפגישה הראשונה של ועד ההנהלה תחת ההנחיות הנדרשות, הייתה מרגשת וייחודית בחיק הטבע. אין ספק למדנו להיות יצירתיים.

גם סוגיות חברתיות הגיעו לשולחן המנהלים וצוות צח"י ואנחנו מטפלים בהן בשיתוף פעולה וברגישות המתאימה.

ישנם גם דברים שנעצרו. למשל, עמדנו לחתום חוזה עם החברה להגנת הטבע על שימוש בחדרי האירוח על בסיס מקום פנוי והטיפול בנושא נעצר בשל המצב.

ועד הנהלה קיבל החלטה להתקדם עם שיפוץ מועדון לחבר ואכן במשך חודשיים המועדון עבר מתיחת פנים רצינית מבית ומבחוץ תוך מגבלות תקציב. יהודית רוזנברג חלשה על העבודה, דאגה לכול פרט קטן, לצד ישי רדל ובשיתוף מלא עם אתי. ברגע שיתאפשר נחנך את חידוש המועדון היפה.

גם השכרת הדירות נעצרה בתקופה זאת של חוסר ודאות ויחד עם זה, בתקופה האחרונה אנו רואים ניצנים של התעניינות חוזרת ואנו כבר עובדים במלא המרץ לקדם את השכרת הדירות.

גולת הכותרת של החיים הקהילתיים בתקופה זאת הייתה של צוות מורל קהילתי, שבכל יום שישי דאג לפנק ולעשות הכל שיעלה חיוך על פנינו גם כשקשה ועצוב והכול בניצוחו של רז דגן. כול הכבוד.

בשבוע שעבר התבררנו כי אחיו של אורי וובר נפטר בצרפת, כתוצאה מנגיף הקורונה.

אנו שולחים את תנחומינו לאורי ולכול המשפחה מכל בית יחיעם

אכן המון אתגרים היו ועוד צפויים ואין ספק שלכידות, נחישות והקשבה, יעזרו לנו לעמוד בכול האתגרים הקשים והקלים יותר.

תודה לכול השותפים על ההתמדה, העשייה והרצון

לתת מענה לכול סוגיה.

הפגישה האחרונה של אורי עם אחיו, הנרי ז"ל ב-2019

הנרי וובר נולד ברוסיה לקראת סוף מלחמת העולם השנייה, לשם הצליחה המשפחה לברוח מפולין, כשהחלה המלחמה. ב-1948 הגיעה המשפחה לפאריס ובנתה את חייה מחדש. הנרי הצטרף לתנועה השומר הצעיר ופקד אותה מספר שנים, עד שהחליט שמקומו במאבקים בשמאל הצרפתי ולא בארץ. הוא היה פעיל מאוד במאורעות התקוממות הסטודנטים בפאריס ב-68 ופעיל בארגונים השמאלנים של אז. בשנות ה-80 הצטרף הנרי למפלגה הסוציאליסטית והיה בין פעיליה המרכזיים עד לשנים האחרונות. שנים רבות לימד פילוסופיה ומדעי המדינה באוניברסיטה בפאריס. הנרי נדבק בנגיף קורונה בתחילת המגפה ונפטר אחרי שלושה שבועות של אישפוז והנשמה.

הנרי משאיר אחריו אישה, שלושה ילדים, שבעה נכדים ואח אחד, אורי וובר, כאן ביחיעם.

יהי זיכרו ברוך!

מפעל חיוני בצל קורונה

ב-15 במרץ 2020 – העברנו את אישור המפעל החיוני, אותו אנו דואגים לחדש כל שנה. במשך כמעט חודשיים, בהדרגה אך במהירות, עברנו לעבודה בצל קורונה. ב-10 במאי 2020 – נחזור לעבוד במשמרות רגילות

במהלך התקופה בארה"ב, נפטרו שני עובדים. פרננדו בן 67 ולואיס בן ה-47 שעבדו כ-15 שנים בחברת ההפצה בייגל-בייטס, בארה"ב. שניהם השאירו מאחוריהם משפחה וילדים, שניהם היו עובדים מקצועיים ואנשים נפלאים. הקורונה הרגה אותם. יהי זכרם ברוך!

כאן בארץ ושם באר"ב, אף עובד לא פוטר, אין אפילו עובדת אחת בחל"ת ומי שפנסיונר יחזור לעבודה.

היכן שנדרש והתאפשר עובדות ועובדים, עבדו מביתם. המשמרות במפעל הופרדו האחת מהשנייה וכך גם שעות הארוחות ואופן הגשתן. דברים רבים השתנו.

(המשך בעמ' 10)

(מפעל חיוני בצל קורונה – המשך מעמ' 9)

כל אחד מודד חום בכניסה לעבודה ומקבל מסיכה. בכל מחלקה ומבנה משרדים יש אלקוג'ל ולחתימות האיטיות במייל הוספנו היגד כגון: ואל תשכחו את הידיים שטפו וחסאו.

מסיכות, אלקוג'ל, שמירה על מרחק וחלוקה לקבוצות קבועות

בחודש מרץ נרשמו מכירות שיא של כל הזמנים במעדני יחיעם ובחברת אייבלס באמריקה.

בחודש אפריל, די רגיל.

היכן היו הבעיות? המכירות לשוק המקצועי / מוסדי, ירדו כמעט לאפס ועדיין לא חזרו. המכירות למגזר הערבי בשטחים, נפגעו משמעותית.

כמו כן נרשם מחסור וקפיצת מחירי חומרי גלם – בשר, בארה"ב.

החשש המוחשי והמתח התמידי, פן עובד זה או אחר יחלה וחס וחלילה ומחלקה תיסגר עד כדי כך שהמפעל ייסגר. לשמחתנו, זה לא קרה.

נקודות האור

* כולם עובדים ומשתכרים באופן מלא וכל ההזמנות בארץ ולחו"ל – סופקו.

* כאמור, שיא מכירות בחודש מרץ.

* ההצלחה במימוש הזכות להלוואה שתהפוך למענק, בארה"ב.

* רציפות הקשר, המשוב והפירגון עם הלקוחות בארץ ובחול.

במהלך התקופה, לצד החששות, העצב והמתחים, חלו מועדים וחגים, עבריים, ערביים, ישראלים.

פסח ראשון ושני, יום העצמאות, רמדאן, אותם חגגנו אותם באופן שונה. צנוע ושקט בהרבה.

ומה בהמשך לבוא

תראו, כפי שאמרנו ועשינו תמיד, אם רק נוסיף ונתמיד, נהיה קשובים ולא שאננים, ניקח בחשבון סיכונים ואיומים, נעבוד בצוות, נהיה פתוחים קשובים ולומדים, ללוונטיים צנועים ויצירתיים - כי אז, אף על פי כן ולמרות הכל, נצליח. וכמו שבשעת משבר אף אחד לא חסר, כך אנחנו כולנו, לא נישבר.

תשאלו איך נצליח?

פשוט; אנחנו בעלי מלאכה, אנשי מקצוע, אנשים לומדים, יוצרים ועושים. הנביאים, הקוסמים, הידענים והידוענים – במידה ויהיו נוכחים, ראוי שיהיו נפקדים.

נוסיף ברכה לבריאות שלמה, אריכות ימים וימים מאושרים.

**התקווה והתפילה היא לשלום, הבנה, והתחשבות
בבית, במפעל בקיבוץ ובכל ישראל.**

מה אתם אומרים, האם בשבועות ואיד אל פיטר –

הקורונה כבר לא תהיה כאן...

בברכה,

יוחאי נאמן - מנכ"ל מעדני יחיעם

מה שאתה נותן לאחרים, זה מה שאתה רוצה לקבל

זהו המוטו שעל פיו פועלת נירית סגל בן גיגי. על אף שהטיפול בקשישים, שבו היא עוסקת, הוא פרנסתה, היא משקיעה בעבודה זמן רב בהרבה מן הנדרש, תשומת לב ואהבה אינסופית. אבל בשורה התחתונה היא רואה את עצמה כמי שיוצאת נשכרת

נירית עובדת בחברת עמל כבר 14 שנה, בעיקר עם אנשים מבוגרים. תפקידה ללוות אנשים שיש להם חוק סיעוד מטעם ביטוח לאומי, בביתם. בעבודה זו החלה לעסוק כשעברה מיחיעם לקיבוץ אילון "התחלתי באילון", היא מספרת, "נכנסתי לבתייהם של אנשים שבהתחלה לא הכרתי, לרוב כאלה שחיים לבד. המשימה היא לתת להם עזרה במקלחת, באחזקת בית, בקניות, ואפילו לצאת איתם לטיולים בחוץ. ברור שעם הזמן הקשרים מאד מתחזקים והופכים לכמעט משפחתיים. אנשים שליוויתי אותם בבתייהם והזדקנו, ועדיין היו זכאים לחוק סיעוד, עברתי איתם לבית הסיעודי. באילון", היא מציינת בתחושת גאווה, "יש כבר 3 אנשים בבית הסיעודי שהם יותר מבני מאה. מלבד זה", מוסיפה נירית, "כבר 12 שנה אני נהגת הבריאות של אילון. יצא לי לשבת עם אנשים בכימוטרפיה, בחדר ניתוח, ברגעיהם האחרונים. אלה תחושות מאד חזקות. מאד עוצמתיות".

מי שמכיר את נירית, יתקשה אולי לדמיין אותה דווקא בתפקיד זה. אבל לה יש הסברים. "כידוע, מטבעי אני לא בן אדם רגוע.", היא אומרת בחיוך ציני, "אבל הקשר, המגע עם הזקנים משקיט אצלי משהו והרצון לתת להם בימים, לפעמים בשעות, או ברגעים האחרונים, את היחס שמגיע להם, זה מאד מספק. זאת תחושת שליחות. אולי", היא מוביפה במחשבה נוספת, "יש בזה גם משהו מזה שהסבים שלי אף פעם לא היו לידנו והכרנו אותם מאד מרחוק, גם זה קושר אותי לאנשים האלה. דור האנשים שאים אני עובדת זה אלה שהקימו את המדינה וניצולי שואה. זאת חוויה להכיר אותם, לשמוע מהם וההיכרות הזו מבהירה ומחדדת כמה צריך להעניק ולתת להם".

כשפרץ משבר הקורונה, הוצאו עובדות בחברת עמל, שהן רובן מעל לגיל 60 לחל"ת. גם נירית יצאה לחל"ת מעבודתה באילון.

"יום אחד התקשרו אלי מעמל וביקשו ממני להיכנס פה לעבודה ביחיעם. דווקא שמחתי. רציתי לעבוד. התחלתי לעבוד עם רינה גל ועם עוד חברה שעזרתי לה מול ביטוח לאומי לקבל אישור לשעות. אני הולכת אליהן כל יום, עוזרת להן בהתנהלות היומיומית בתוך הבית וכו'.

עם רינה", היא ממשיכה לספר, "אני יוצאת גם לטיולים. זה תענוג. פוגשים כל כך הרבה אנשים על הכבישים. כולם כאן ופתאום אתה רואה שחיה פה קהילה. אני לוקחת את רינה לראות את הפריחות פה, את היופי. מטיילת איתה ברחבי הקיבוץ וגם מסביב. אני נהנית מזה לפחות כמוה. אני חוזרת פה בזכותה למקומות שארבעים שנה לא הייתי בהם.

יוצאות לטייל ביחד. רינה ונירית

ביום הזיכרון רינה ביקשה לרדת לבית הקברות שלרגלי המבצר וזה היה מפתיע", מספרת נירית, "רינה עמדה שם וסיפרה לי במשך 40 דקות, סיפורים מדהימים של מורשת המקום. נכון שבתור ילדה שמעתי את הסיפורים האלה, אבל האירוע הזה היה בשבילי יום זיכרון אחר ושונה וכל כך משמעותי בשבילי. כל כך הצטערתי שלא הסרטתי את כל הקטע הזה.

”משהו שלא חלמתי שאני אזכה לו”. ביום הזיכרון, עם רינה גל, בבית הקברות שלרגלי המבצר

רינה אמרה לי אנחנו לא נלך לבית הקברות המרכזי, כי לשם ילכו הרבה אנשים, אנחנו נלך לבית הקברות שלרגלי המבצר, כי לשם אף אחד לא יבוא. אני הייתי כל כך גאה שהיינו שם, לתת למתים את הכבוד שמגיע להם. זה היה משהו שלא חלמתי שאני אזכה לו. גם ביום השואה הלכתי איתה לאנדרטה בבית הקברות להדליק נר והרגשתי מאד גאה. לא סתם”, היא מסכמת בחיוך, ”אני אומרת שאני מרויחה במפגשים האלה יותר מהם”.

משולחנו של רז דגן

שפע פעילויות בזמן קורונה

דווקא עכשיו ראינו לנכון לצד הבידוד והקושי להביא תרבות וחגים בצורה שונה וביתר שאת ליחיעם

צוות מורל נכנס לעבודה ובכל שישי בחודש וחצי האחרונים חולק שי לכל בית ובית במבצע לוגיסטי מדהים. רבים וטובים נרתמו למשימות השבועיות. מהכנת החידונים, אריזת חבילות השי ועד הילדים הרבים שהגיעו בכל שישי בבוקר לסייע בחלוקה ועמדו מוכנים בכניסה למחסן, מחכים להוראות.

(המשך בעמ' 16)

מוכנים ונכונים. הילדים שסייעו כל יום שישי בחלוקת שי

את אירועי יום השואה ויום הזיכרון ציינו כל אחד בביתו. בעזרתה של יהודית רוזנברג העמדנו פינות התייחדות, בבית הקברות, בסמוך לאנדרטה לזכר הנספים בשואה.

ביום העצמאות, ביחד עם שמש נעימה, יצאנו עם העגלה ושיירה לחגוג עצמאות.

על אף שהאירוע נחגג
ללא קהל, כנדרש בימים
אלה, המוזיקה,
ההפתעות שחולקו
לילדים ביד רחבה,
הבירה שנמזגה כמים,
הדגלים המתנופפים
וחיוכי המארגנים,
שימחו מאד את הציבור
ואנשים יצאו מבתיהם
בהמוניהם, להריע,
ולהצטרף לשירה.

וכנראה שאת המצעד נהפוך למנהג קבוע

יום העצמאות 2020, בעוד כל משפחה נערכת ל"על האש" מצומצם בביתה, נסעה ברחבי הקיבוץ שיירת רכבים, טרקטורים, וטרקטורונים והציפה את החצר בשמחה גדולה. תודה לכל הנהגים, המחלקים ומנופפי הדגלים. ביחד הצלחתם להפוך את יום העצמאות ההזוי שנגזר עלינו, ליום מלא שמחה ותחושת ביחד.

(המשך בעמ' 18)

(משולחנו של רז דגן – המשך מעמ' 17)

לקינוח, החזרנו עטרה ליושנה וציינו שוב, לאחר שנים רבות את ה-1 במאי, חג הפועלים. יצאנו בשיירה צבועה באדום, נושאים דגלים אדומים, כשעל הרכב המוביל, הנעים לנו בשירי אנו באנו ותנועות הנוער גבי ברלין, שסחף אחריו קהל של מזמרים ורוקדים.

על הדרך הוצאנו מביתו את יאיר ארגמן, שחגג יום הולדת באותו יום, כיאה לפועל נאמן ומתמיד ואיחלנו לו יום הולדת שמח ועד 120!

זקן הפועלים. מזל טוב ליאיר ארגמן

היו בקהל רבים שלשמע השירים והדגלים האדומים שנישאו בגאון, נשטפו בגל של נוסטלגיה ונהנו מכל רגע.
היו גם כאלה שלא הבינו על מה מדובר והיו אפילו כאלה שעיקמו את אפם על המסר המיושן והלא רלוונטי.
אבל עבור כולם, אני מקווה שבאמת הצלחנו להפיג את הבדידות והריחוק החברתי ולהעלות חיוך בקרב כל חבר ותושב.

**תודה רבה לכל העוזרים במלאכה, היו רבים רבים שנרתמו
כמה כיף לחיות בקהילה!**

(המשך בעמ' 20)

עכשיו נראה שלאט לאט מתחילים לחזור לשגרה ואני מאחל לנו שנחזור במהרה לחגוג יחד חגים ואירועים.

ואל דאגה, במקרה הצורך - צוות מורל יצא לשטח במלוא כוחו!

ועוד מאירועי יום השואה ויום הזיכרון

קבוצה של חברים התאספו מול ביתה של שלומית וילמוש לקראת הצפירה ביום השואה, כשהם נושאים שלטים עם הכיתוב: "זוכרים מקרוב, מחבקים מרחוק" וכיבדו אותה בעמידת דומיה משותפת.

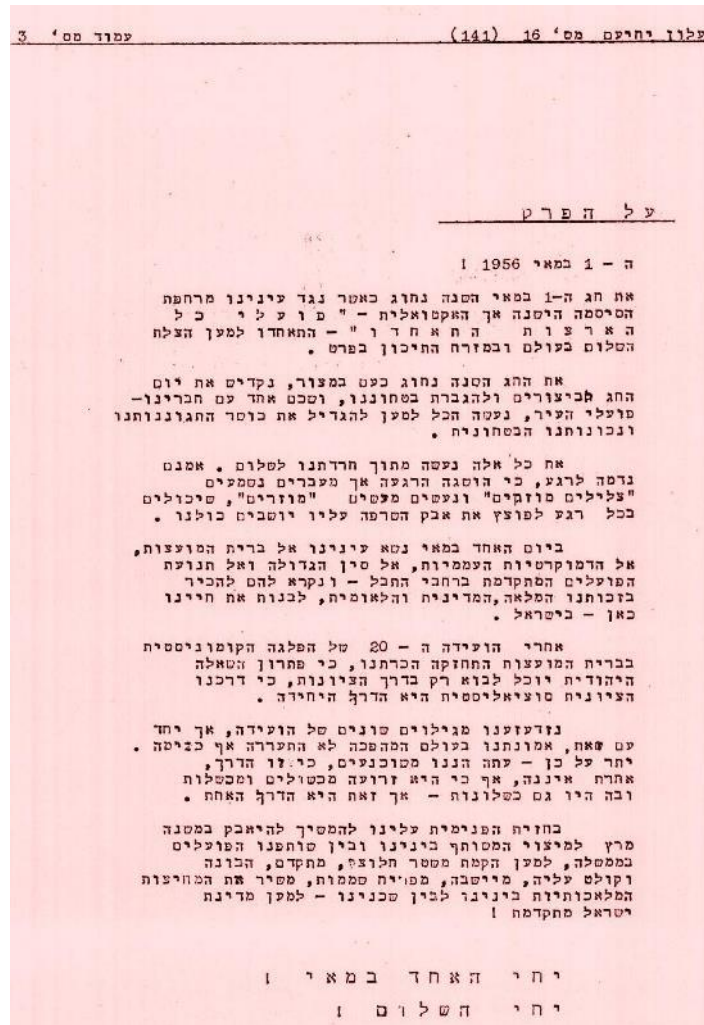
בערב יום הזיכרון, התכנסו שוב לעמידת דומיה ובתום הצפירה, קראו יזכור וקטע מתוך החוברת לזיכרו של חיים בן יונה ז"ל, שרו כמה שירים והתפזרו.

האחד במאי

יום הפועלים הבינלאומי, האחד במאי, מצוין ב-1 במאי כביטוי לסולידריות בין ארגוני עובדים וכביטוי למאבק למען תנאי עבודה טובים יותר. יום זה הוא אחד מסמליו המרכזיים של הסוציאליזם. מקורו של החג בהפגנות שנערכו בקנדה ובארצות הברית בשנות ה-70 וה-80 של המאה ה-19, בדרישה להגביל את יום העבודה ל-8 שעות. ביחיעם, כמו בכל התנועה הקיבוצית, היה זה יום מרכזי בין מועדי השנה והקיבוץ היה יוצא בהמוניו להשתתף בתהלוכות ובמצעדים המרכזיים בעיר הפועלים, חיפה.

באדיבות
ארכיון יחיעם

ועוד מתוך עלון יחיעם - מאי 1964

בשנת 1964 היה יהודה הררי ז"ל מזכיר הקיבוץ. באותה שנה, כמידי שנה, נקרא הקיבוץ להשתתף בתהלוכת אחד במאי בחיפה. כנהוג בימים ההם, הציפיה היתה כי ישתתפו המונים. מהקיבוץ נסעו לתהלוכה "רק 30" חברים. בשל מיעוט המשתתפים, לא ראה יהודה לאפשרי להמשיך בתפקידו והתפטר.

מוסף "גן הנוי" מאי 2020

ימים מורכבים פקדו אותנו, עם לא מעט אתגרים, אך לצד זאת הביאו עימם הזדמנויות כמעט נדירות. לעצור לרגע, קצת לחשוב על קצב היומיום, על הדברים והאנשים שחשובים לנו באמת וגם קצת לעבוד בגינה וליהנות ככל שאפשר מהטבע הסובב אותנו. אנו נמצאים בשלהי עונת האביב, הימים מתחממים ומי החורף שנאגרו בקרקע לאט מתייבשים ונגמרים. עיקר העבודה בגינה בעונה זו, קשורה בהכנת הגן לעונה החמה והיבשה כמו גם חידוש על ידי שתילות עונתיים ורב שנתיים.

מערכות השקיה

יש לבדוק את מתח הסוללות ולהחליפן במידת הצורך. את קווי הטפטוף יש להפעיל ולוודא שלא קיימים חורים ופרצות בצנרת. ניתן ורצוי לפתוח את האביזרים אשר סוגרים את קצוות הקווים (סופיות) ולהזרים את המים לכמה רגעים לשטיפת הקו. יש לעבור במבט על צינורות הטפטוף ולוודא שיוצאים מים מהטפטפות והן אינן סתומות. את הברזים של קווי הטפטוף יש לכוון בהתאם לסוגי הצמחים המושקים באותו קו. לדוגמה עונתיים, ורדים וצרכני מים רבים נשקה כ - 10 ליטר לשבוע לצמח, לעומת סוקולנטים ושיחים מעוצים וחסכוניים, אותם נשקה עד כמחצית מכמות זו. מרווחי ההשקיה וחלוקת מנות המים מושפעים בעיקר מסוג הקרקע. גינות בעלות קרקע כבדה וחרסיתית, נשקה במרווחים גדולים יחסית, של פעמיים עד שלוש פעמים בשבוע, לעומת גינות בעלות קרקע חולית וחסרה, אותן נשקה בתדירות גבוהה יותר, של אחת ליומיים עד שלושה.

(המשך בעמ' 24)

את מערכת המתזים והממטירים במדשאות נבדוק גם כן. יש לפתוח את ברזי ההשקיה ולוודא כי כל הממטרות משפריצות באופן תקין ואחיד וגזרתן של אלו הממוקמות בגבולות המדשאה מכוונות היטב למניעת בזבז מים והרטבה מיותרת של הגן. איכות ומראה המדשאה מושפע רבות מתקינות מערכת ההמטרה, כמו גם מאיכות פיזור המים והחפיפה בין המתזים והממטירים. לצורך בחינת הנושא ניתן לקחת מספר קערות בגודל זהה ולפזרן בצורה אקראית בשטח המדשאה. נפתח את ברז ההשקיה למספר דקות ונבחן האם כל הכלים התמלאו באופן דומה זה לזה. במידה וקיימים פערים גדולים בכמות המים הנמדדת בין הכלים, ניתן לשפר זאת על ידי שינוי גודל פיות הממטיר, כמו גם הוספה או שינוי מיקום של הממטירים. המועד המועדף להשקיית הגינה והמדשאות הינו לפנות בוקר.

פעולות כלליות אותן נוכל לבצע לצורך הגדלת החיסכון במים

- א. תכנון הגן על ידי שתילת צמחים חסכוניים במים, דוגמת אלת המסטיק, סוקולנטים, אירוסים, פלקטרנטוס שפתני וכדומה.
- ב. הרחבת השימוש בצמחיה עונתית, הגדלה בחורף דוגמת כובע הנזיר, טופח ריחני (אפונה), קוציץ רך וכדומה.
- ג. טיוב הקרקע על ידי פיזור ותיחוח קומפוסט אורגני בכמויות משמעותיות של כ - 20 ליטר למ"ר תורם לאחיזת המים בקרקע ויכול לאפשר לנו להגדיל משמעותית את מרווחי ההשקיה וזאת מעבר לתרומתו הרבה באיורור הקרקע ותוספת מזון לצמחים.

חיפוי שטחים ברסק גזם

ד. חיפוי הקרקע באזור הצמחים תורם רבות להגנה על מבנה הקרקע ומניעת הידוק, בשמירה וויסות טמפרטורת הקרקע ובנוגע למים, מאט באופן משמעותי את האידוי מהקרקע ומאפשר לנו להגדיל את מרווחי ההשקייה.

פעולות לשיפור, בריאות ומראה המדשאה לקיץ

כיסוח המדשאה:

באופן כללי יש לכסח את המדשאות באופן שוטף כל שבוע עד כל שבועיים בעונה החמה ובחורף ככל שניתן, בהתאם לקצב צימוח הדשא ותנאי מזג האוויר. גובה הכיסוח בעונת הקיץ נקבע בהתאם לסוג הדשא ובדרך כלל נע בסביבות 2.5 עד 4 ס"מ. בחורף ניתן להעלות מעט את גובה הכיסוח. לקראת האביב מומלץ לבצע טיפול ותחזוקה למכסחת הדשא, הכולל את השחזת הסכינים, החלפת שמנים וכדומה. במקרים בהם אנו משלבים גידול חורף על כלניות וכדומה) יש לבצע את הכיסוח הראשון עם התייבשות הפרחים.

דילול ואיורור:

עם התבססות המדשאה עם השנים מתחילה להיווצר צפיפות של גבעולי הדשא. כמו כן נוצרת שכבה של חומר אורגני יבש כלוא, הנקראת "טאץ". חומר זה נמצא מתחת לעלי הצמח ומונע מחמצן וקרני שמש לחדור אל אזור השורשים וגבעולי הצמח. בכדי למנוע היווצרות שכבה זו מומלץ לבצע דילול אחת למספר שנים. הדילול מבוצע בעזרת מכונה ייעודית שמבצעת חיתוכים בגבעולי הדשא ומעלה על פני השטח את השכבת הטאץ היבשה. את תוצרי הדילול אוספים ומפנים מהמדשאה. לאחר דילול המדשאה רצוי לבצע איורור של הקרקע לצורך החדרת החמצן וחומרי דישון אל תוך שכבת הקרקע ואל סביבת שורשי הצמח. את האיורור אנו מבצעים בעזרת מאוררת מכאנית, אשר מחדירה צינורות חלולים אל פני הקרקע לעומק של כ - 10 ס"מ ומוציאה בעזרתן גלילי קרקע.

דישון:

באופן כללי צמחים אשר גדלים בסביבתם הטבעית, מוזנים על ידי חומרים אורגניים מגוונים, שנוצרים מהתפרקות צמחים ובעלי חיים שסיימו את חייהם. בגן הנוי לעיתים קרובות ישנו מחסורבהזנה זו ועל כן תפקידו של הדשן הכימי להשלים ולספק לצמח את תוספי התזונה הנדרשים לבריאותו וצמיחתו. את המדשאה מומלץ לדשן מספר פעמים בשנה, בדגש על עונת הסתיו כחיזוק והכנה לחורף ובעונת האביב לצורך חיזוק השורשים והמרצת הצימוח.

באביב (תחילת מרץ) מומלץ לדשן את שטחי המדשאה בבונה מדשאה על ידי פיזור גרגירי דשן בשחרור מבוקר לארבע חודשים עד חצי שנה. הרכב הדשן המומלץ לעונה זו הניו N.P.K 14-25-10 כאשר לאחר הפיזור יש להשקות את המדשאה. הכנת השטחים ושתילה.

בעונת האביב ניתן לשתול מגוון רחב מאוד של צמחים. מעונתיים דוגמת טגטס, פטוניות, רגלת הגינה ועד שיחים רב שנתיים ועצים. בכדי לאפשר לצמחים להיקלט ולהתפתח בצורה טובה עלינו להקפיד על שלבי הכנת השטח. ראשית עלינו לנקות ולעשב את השטח. עשבים אותם נעקור חשוב לפנות מהגן מבלי לפזר את הזרעים וזאת בכדי למנוע את הצצתם בשנה הבאה. לאחר שניקינו את השטח מומלץ לפזר קומפוסט כפי שמצוין מעלה ולתחח היטב את הקרקע. בעת שתילת הצמחים החדשים עלינו להקפיד להרטיב היטב את סביבת השתילים עד למצב בו הקרקע רוויה. נושא זה חשוב להוצאת כיסי אוויר שנמצאים באזור סביב גוש השורשים ויצירת עיסה אשר יוצרת חיבור ואיחוי טוב בין הקרקע הקיימת בגינה לבין גוש השורשים של השתיל. בימים הראשונים שלאחר מועד השתילה נקפיד על השקייה בתדירות גבוהה, כאשר לאחר מספר ימים (בהתאם לחום ולמזג האוויר), ניתן לרווח את מועדי ההשקייה.

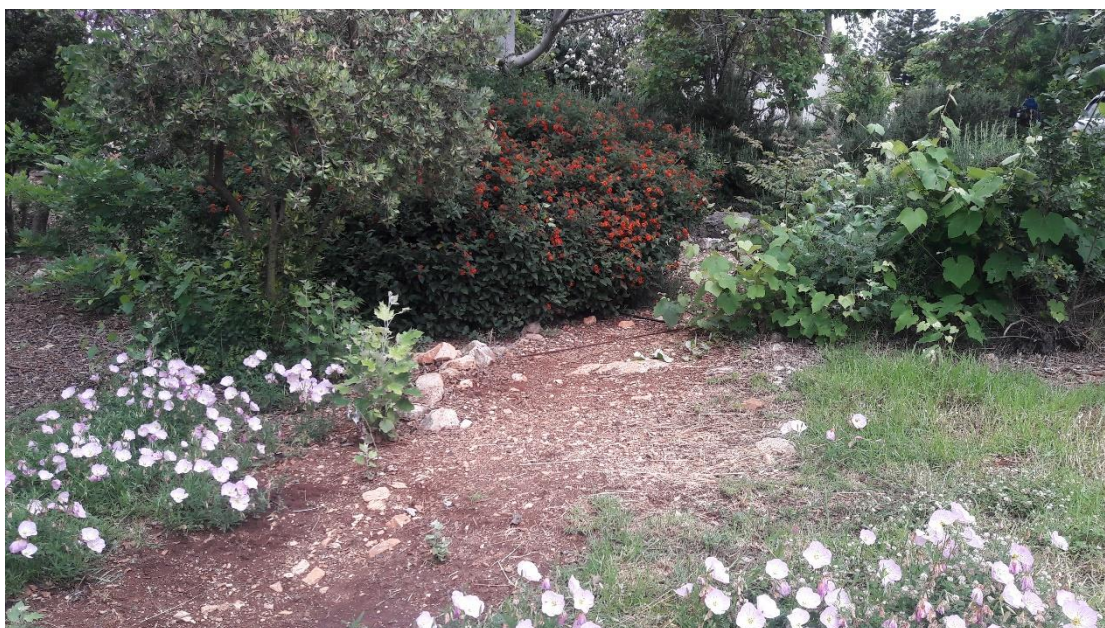

לסיכום אבקש לאחל לכולם בריאות והנאה רבה מהעשייה

ועבודת הגן

הדר רודין וצוות נוי געתון יחיעם

עכשיו שבועות בפתח

האם נחגוג במסגרת קהילתית
או שמא נצא שוב לתהלוכה ברחבי הקיבוץ, עוטים מסכות?
רק נגיף קורונה יודע

בינתיים אנחנו יוצאים לדרך חדשה
שגרה בימי קורונה
ומקווים שזו הדרך הנכונה
ושכולנו נדע רק בריאות, הנאה ושמחה!

עורכת: רותי כהן | rutcohen@yechiam.org.il | 0523750050